

inden for den sociale lovgivning, når den foreslåede pligt til genvurdering af sagerne indføres.

Så alt i alt vil Dansk Folkeparti være positivt over for lovforslaget og det kommende udvalgsarbejde, hvor der nok skal stilles nogle opklarende spørgsmål.

Jeg vil igen komme tilbage til høringssvarene, vi ikke har fået. Og så vil jeg i øvrigt sige, at jeg gerne sammen med ministeren vil finde ud af, om Lovkvalitetsudvalget ikke på dette område har nogle synspunkter om, hvornår udvalget skal have høringssvarene. Jeg tror, der ligger en løsning dér, vil jeg sige til ministeren.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg takker selvfølgelig for Dansk Folkepartis tilsagn, men jeg vil godt være helt sikker på, at Dansk Folkeparti er klar over, hvad det er for et tilsagn, der gives.

Det, det handler om, er, at SF stiller ændringsforslag om forhøjelse af overgangsbeløbet i arbejdsskadeforsikringslovens § 35, således at vi lægger i størrelsesordenen 500.000 kr. oven i den nuværende overgangsordning. Det har intet at gøre med tort, og det har intet at gøre med kulancerstatning. Det er et forsøg på at ligne den ordning med politienken, hvor hun fik en kulancerstatning, fordi vi ikke har det i lovgivningen. Men det er under ingen omstændigheder et forsøg på at pludre rundt i arbejdsskadeforsikringsloven, således som jeg er lidt bange for, at fru Aase D. Madsen fik indtryk af.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Nu er fru Anne Baastrup jo meget retskyndig, og det er jeg måske ikke. Så hvis jeg har pludret lidt, så håber jeg da, at vi får en afklaring af spørgsmålet. Det er jo derfor, vi har en udvalgsbehandling, og det er derfor, demokratiet er, som det er. Vi har lov til at spørge os frem, vi har lov til at høre, vi har lov til at tilslutte os, vi har lov til at sige nej.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Lovforslaget har jo to formål: dels at regulere godtgørelsen for mén og dels at skabe en større retssikkerhed i klagesager ved at lade Arbejdsskadestyrelsen genvurdere sagerne, inden de sendes til Ankestyrelsen.

I CD mener vi, at det da med den lønudvikling, der i øvrigt har været i samfundet, er en rigtig god idé nu at regulere beløbet for mén i

opadgående retning, så det fremover bliver 573.000 kr. ved 100 pct.

Men jeg vil godt nævne de betænkeligheder, som også er blevet nævnt af andre ordførere end mig, nemlig de betænkeligheder, vi har ved den procentvise nedsættelse af reguleringen, som foreslås i relation til alder på ménerstatning. Det synes vi måske kan have sin berettigelse ved fastsættelse af tab af erhvervsevnen, men ikke ved méngraden. Så det vil vi se noget nærmere på i udvalget.

Men med hensyn til den retssikkerhed, som er dækkende for den genbehandling, der kommer til at ske inden videresendelse af klagen, så giver det jo en administrativ aflastning i de sager, hvor der er faktuelle fejl i sagsbehandlingen. Og så synes jeg også, at det giver skadelidte en sikkerhed for, at der ved anken foreligger de for sagen nødvendige oplysninger. Jeg tror, at sagsbehandlingstiden i og for sig så forkortes, samtidig med at man bliver mere sikker på resultatet.

Så CD kan støtte forslaget.

Anders Samuelson (RV):

Jeg skal blot kort meddele, at Det Radikale Venstre også kan støtte forslaget og vil følge tæt op på de betænkeligheder, der er blevet givet udtryk for kan være omkring området med mén. Vi vil se, hvilke svar der bliver givet i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Men generelt støtter vi forslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Der er ét afgørende punkt, som har sprunget mig i øjnene, og det handler om forslaget om lovens § 33, stk. 5, altså 40-års-grænsen. Det er for mig en meget afgørende faktor i lovforslaget, og jeg synes, det afslører regeringens egentlige syn på det grå guld. Jeg synes, det virker, som om de nærmere betragter det som noget gammelt upudset messing, når det kommer til stykket.

Et 40-årigt liv er mindre værd end et, der er yngre. Det synes jeg er en fuldstændig uacceptabel synsvinkel, og det kan i virkeligheden kun begrundes med et umenneskeligt sparehensyn for såvel offentlige som private arbejdsgivere. Man skal jo huske, at det, vi taler om, er godtgørelse for mén af en arbejdsskade. Det er jo ikke et spørgsmål om erhvervsevnetab. Hvis man bruger lovens formulering, så drejer det sig om, at man skal fastsætte det under hensyn til de af arbejdsskaden forvoldte ulemper i skadelidtes personlige livsførelse – i skadelidtes personlige livsførelse.